

عنوان مقاله:

اخلاق اسلامی در تعلیم و تربیت

محل انتشار:

شانزدهمین همایش ملی علمی پژوهشی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فاطمه ظفری فر - ۱- کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش

الهام ظفری فر - ۲- کارشناسی ارشد برنامه ریزی آموزشی

مرضیه بابا خان زاده - ۳- کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی

خلاصه مقاله:

قرآن کریم حسن اخلاق و عنصر حیات اخلاقی را برگرفته از فطرت درونی می داند و بدین سان قانون اخلاق در نفس انسان از آغاز نقش بسته است. مراد از تربیت اخلاقی، چگونگی به کارگیری و پرورش استعدادها و قوای درونی برای توسعه و تثبیت صفات در رفتارهای پسندیده اخلاقی و نیل به فضایل عالی اخلاق و دوری از رذیلت ها و نابود کردن آنها است؛ با توجه به نقش مهم اخلاق در فرایند تعلیم و تربیت در زندگی بشر و همچنین ویژگی های مهم مربی و معلم در به فعلیت رسیدن آن، در ایجاد تغییر و تحول و همچنین به نشاط رسیدن متربی و آموختن هر آنچه که در زندگی او مورد نیاز است. نویسنده در این پژوهش بر آن است که با روش تحلیلی اسنادی و همچنین با کمک گرفتن از احادیث معصومین علیه السلام، به مراتبی از اخلاق اسلامی در تعلیم و تربیت بپردازد و بیان کند که اگر در آموزش مدارس تلفیقی از اخلاق اسلامی و تعلیم و تربیت به وجود آید؛ بی تردید به نظامی از شاخص های علمی اخلاقی در پرتو سیره ائمه و مطلوب آن بزرگواران می توان دست پیدا کرد. تعلیم و تربیت گاهی در تدریس و بیان تجلی می یابد و گاهی در رفتار معلم و مربی به مراتب، آموزش عملی در اثر گذاری نقش مهمتری دارد. بنابراین آموخته های مربی باید با رفتار ظاهری وی درهم تنیده شوند تا اثرگذاری بیشتری برای مربی بگذارند و اعتماد متربی را با یگانگی علم و عمل به دست آورد.

کلمات کلیدی:

تربیت، اخلاق اسلامی، تعلیم، مربی، متربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1684561>

